

|

61994J0327

Domstolens Dom (Sjette Afdeling) af 26. september 1996. - Jürgen Dudda mod Finanzgericht Bergisch Gladbach. - Anmodning om præjudiciel afgørelse: Finanzgericht Köln - Tyskland. - Sjette momsdirektiv - Fortolkning af artikel 9, stk. 2, litra c) - Lydformidling af kunstneriske eller underholdende forestillinger - Leveringsstedet for ydelsen. - Sag C-327/94.

Samling af Afgørelser 1996 side I-04595

Sammendrag

Parter

Dommens præmisser

Afgørelse om sagsomkostninger

Afgørelse

Nøgleord

++++

Fiskale bestemmelser ° harmonisering af lovgivningerne ° omsætningsafgifter ° det fælles merværdiafgiftssystem ° tjenesteydelser ° bestemmelse af det afgiftsmaessige tilknytningssted ° kulturel og kunstnerisk virksomhed samt hertil knyttet virksomhed ° hertil knyttet virksomhed ° begreb ° lydformidling ved kunstneriske arrangementer med levering af det herfor noedvendige apparatur og betjeningspersonale ° omfattet

[Raadets direktiv 77/388, art. 9, stk. 2, litra c)]

Sammendrag

Artikel 9, stk. 2, litra c), foerste led, i sjette direktiv 77/388 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter, som inden for saerordningen om tjenesteydelser, der leveres mellem afgiftspligtige personer, og hvis omkostninger indgaar i godernes pris, bestemmer, at leveringsstedet for tjenesteydelser i forbindelse med visse former for virksomhed, herunder virksomhed inden for kultur og kunst, samt i givet fald tjenesteydelser knyttet til disse former for virksomhed, er det sted, hvor disse tjenesteydelser faktisk udfoeres, skal fortolkes saaledes, at en erhvervsdrivendes virksomhed, hvorved denne varetager lydformidlingen ved kunstneriske eller underholdende arrangementer og herved tilpasser valget og betjeningen af det anvendte apparatur til de akustiske forhold og de tilstraebte lydeffekter samt leverer det paagaeldende apparatur og stiller det herfor noedvendige betjeningspersonale til raadighed, omfattes af bestemmelsen, saafremt den erhvervsdrivendes ydelse udgoer en noedvendig betingelse for gennemfoerelsen af den kunstneriske eller underholdningsmaessige hovedydelse. Den

omstaendighed, at den erhvervsdrivende derudover har paataget sig at synkronisere de lydeffekter, som han selv skal skabe, med visse optiske effekter, som frembringes af andre erhvervsdrivende, kan ikke aendre fortolkningen af bestemmelsen.

Det er nemlig formaalet med faelleskabslovgivningen, at naar den kunstneriske eller underholdningsmaessige ydelse leveres i en medlemsstat, og arrangoeren af arrangementet i samme stat opkraever omsaetningsafgift, som rammer den endelige forbruger, skal den omsaetningsafgift, hvis beskatningsgrundlag omfatter alle de ydelser, hvis omkostninger indgaar i prisen for den samlede ydelse, der betales af den endelige forbruger, erlaegges til denne stat, og ikke til de forskellige medlemsstater, hvori de forskellige leverandoerer af tjenesteydelser har etableret hjemstedet for deres oekonomiske virksomhed.

Parter

I sag C-327/94,

angaaende en anmodning, som Finanzgericht Koeln (Tyskland) i medfoer af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for naevnte ret verserende sag,

Juergen Dudda

mod

Finanzamt Bergisch Gladbach,

at opnaa en praejudiciel afgoerelse vedroerende fortolkningen af artikel 9, stk. 2, litra c), i Raadets sjette direktiv 77/388/EOEF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsaetningsafgifter ° Det faelles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT 145, s. 1),

har

DOMSTOLEN (Sjette Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, C.N. Kakouris (refererende dommer), og dommerne P.J.G. Kapteyn og J.L. Murray,

generaladvokat: N. Fennelly

justitssekretaer: assisterende justitssekretaer H. von Holstein,

efter at der er indgivet skriftlige indlaeg af:

° den tyske regering ved Ministerialrat Ernst Roeder og Oberregierungsrat Bernd Kloke, begge Forbundsøkonomiministeriet, som befuldmaegtigede

° den italienske regering ved professor Umberto Leanza, chef for Udenrigsministeriets Servizio del contenzioso diplomatico, som befuldmaegtiget, bistaet af avvocato dello Stato Maurizio Fiorilli

° Kommissionen for De Europaeiske Faelleskaber ved Juergen Grunwald, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmaegtiget,

paa grundlag af retsmoderapporten,

efter at parterne har afgivet mundtlige indlæg i retsmedet den 7. marts 1996,
og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 25. april 1996,
afsagt følgende

Dom

Dommens præmisser

1 Ved kendelse af 17. oktober 1994, indgaaet til Domstolen den 12. december 1994, har Finanzgericht Koeln i medfør af EF-traktatens artikel 177 forelagt to præjudicielle spørgsmål vedrørende fortolkningen af artikel 9, stk. 2, litra c), i Raadets sjette direktiv 77/388/EOEF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter ° Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1, herefter "sjette direktiv").

2 Spørgsmålene er blevet rejst under en sag, som Juergen Dudda har anlagt mod Finanzamt Bergisch Gladbach (herefter "Finanzamt") i anledning af betaling af omsætningsafgift for ydelser, som han har leveret uden for Tyskland.

3 Artikel 9, stk. 1, i sjette direktiv indeholder følgende hovedregel:

"Ved leveringsstedet for en tjenesteydelse forstås det sted, hvor den, der yder tjenesten, har etableret ... hjemstedet for sin økonomiske virksomhed ..."

4 Artikel 9, stk. 2, litra c), første led, bestemmer følgende:

"leveringsstedet for tjenesteydelser i forbindelse med

° virksomhed inden for kulturel aktivitet, kunst, sport, videnskab, undervisning og underholdning eller lignende, herunder ydelser som organisator af saadan virksomhed samt i givet fald tjenesteydelser knyttet til disse former for virksomhed,

...

er det sted, hvor disse tjenesteydelser faktisk udfoeres".

5 I Tyskland indeholder Umsatzsteuergesetz (lov om omsætningsafgift, herefter "UStG") en lignende bestemmelse som artikel 9, stk. 1, i sjette direktiv og en bestemmelse om "kunstneriske, underholdende eller lignende ydelser, herunder ydelser som arrangører", som svarer til artikel 9, stk. 2, litra c), første led, i sjette direktiv.

6 Dudda udfoerer som led i sin virksomhed lydtekniske ydelser, herunder navnlig varetagelse af lydformidlingen ved koncerter og lignende arrangementer. Hans virksomheds hjemsted befinder sig i Tyskland; de arrangementer, hvor sagsoegeren varetager lydformidlingen, finder derimod for hovedpartens vedkommende sted i udlandet, herunder bl.a. i de øvrige medlemsstater i Den Europæiske Union.

7 Det fremgaar af forelæggelseskendelsen, at det altid er arrangøren af et arrangement, som bestiller arbejdet hos Dudda. Denne skal hovedsagelig varetage lydformidlingen ved det paagældende arrangement. Med henblik herpaa bestemmer han først, hvilket lydapparat der er nødvendigt, og hvorledes det skal anvendes for at opnaa den bedste lyd kvalitet eller visse lydeffekter. Ved visse særlige arrangementer saasom projektet "Klangwolke" (lydsky) skal de forskellige lyde synkroniseres med andre effekter (f.eks. lysshow, forestillinger med laserstråler,

fyrvaerkeri). Dudda stiller mod vederlag det udstyr til raadighed for arrangøren, som han anser for nødvendigt, samt de personer, der skal betjene det; det anvendte apparatur stammer dels fra hans egen virksomhed og lejes dels hos andre erhvervsdrivende. Dudda varetager sammen med sine medarbejdere opstillingen, justeringen og betjeningen af det anvendte lydtekniske materiel og modtager for den samlede ydelse et samlet vederlag fra arrangøren.

8 Finanzamt paalagde de vederlag, som Dudda modtog for arrangementer i 1985 og 1986 uden for Tyskland, omsætningsafgift. Dudda indgav klage herover, men fik ikke medhold, og han anlagde derefter sag ved den forelaeggende ret til prøvelse af Finanzamt's afgørelse.

9 Dudda har gjort gældende, at de omtvistede ydelser udgør "kunstneriske, underholdende eller lignende ydelser" i UStG's forstand, og at enhver anden fortolkning strider mod artikel 9, stk. 2, litra c), i sjette direktiv. Da ydelserne faktisk er blevet udført uden for Tyskland, kan de ikke afgiftsbelastes i Tyskland.

10 Finanzamt derimod har gjort gældende, at de omtvistede tjenesteydelser ikke kan anses for kunstneriske, underholdende eller lignende ydelser. Leveringsstedet for ydelserne er derfor omhandlet af hovedreglen, hvorefter leveringsstedet er det sted, hvor den, der yder tjenesten, har sit hjemsted. Foelgelig kan ydelserne afgiftsbelægges i Tyskland.

11 Finanzgericht Koeln haelder til den anskuelse, at de omtvistede ydelser ikke kan anses for "kunstneriske" eller "underholdende" eller i hvert fald "lignende ydelser" i den tyske lovgivnings forstand. Retten mener dog, at der muligvis maa anlægges en anden fortolkning under hensyn til artikel 9, stk. 2, litra c), i sjette direktiv, bl.a. fordi denne bestemmelse ogsaa omhandler "tjenesteydelser knyttet til" virksomhed inden for kulturel aktivitet, kunst m.m. eller lignende virksomhed.

12 Da Finanzgericht Koeln fandt en fortolkning af artikel 9, stk. 2, litra c), i sjette direktiv nødvendig for dens afgørelse i sagen, besluttede den at udsætte sagen og forelægge Domstolen foelgende praedjudicielle spoergsmaal:

"a) Udoever en erhvervsdrivende, som varetager lydformidlingen ved kunstneriske eller underholdende arrangementer, en virksomhed, som omhandlet i artikel 9, stk. 2, litra c), i det sjette momsdirektiv, naar hans opgave bestaar i

° at tilpasse valget og betjeningen af det anvendte apparatur til de akustiske forhold og de tilstraebte lydeffekter

samt

° at stille det kraevende apparatur og noedvendige betjeningspersonale til raadighed?

b) Goer det i givet fald nogen forskel, om den erhvervsdrivende derudover har paataget sig at synkronisere de lydeffekter, som han selv skal skabe, med visse optiske effekter, som frembringes af andre erhvervsdrivende?"

Foerste spoergsmaal

13 Den nationale ret oensker med dette spoergsmaal at faa oplyst, om artikel 9, stk. 2, litra c), foerste led, i sjette direktiv skal fortolkes saaledes, at bestemmelsen omfatter en erhvervsdrivendes virksomhed, hvorved denne varetager lydformidlingen ved kunstneriske eller underholdende arrangementer og herved tilpasser valget og betjeningen af det anvendte apparatur til de akustiske forhold og de tilstraebte lydeffekter samt leverer det paagaeldende apparatur og stiller det herfor noedvendige betjeningspersonale til raadighed.

14 Den tyske regering har anført, at en saadan virksomhed ikke omfattes af artikel 9, stk. 2, litra c), første led, men af artikel 9, stk. 1, i sjette direktiv. Den har herved understreget, at da den førstnævnte bestemmelse udgør en undtagelse i forhold til den sidstnævnte, må den førstnævnte bestemmelse fortolkes snævert, hvorfor man, naar der bestaar begrundet tvivl om bestemmelsens anvendelighed, må henholde sig til grundreglen i artikel 9, stk. 1.

15 I denne sag bestaar der i hvert fald begrundet tvivl med hensyn til, om de i det første spørgsmål beskrevne tjenesteydelser omfattes af artikel 9, stk. 2, litra c), første led, i sjette direktiv. De pågældende ydelser er en forudsætning for bl.a. kunstnerisk eller underholdende virksomhed, men kan dog ikke af denne grund efter bestemmelsen anses for kunstnerisk virksomhed, underholdning eller lignende, idet de ikke har et kulturelt kreativt indhold.

16 Med hensyn til, om saadanne tjenesteydelser kan anses for at være knyttet til bl.a. en kunstnerisk eller underholdningsmæssig virksomhed, har den tyske regering anført, at der kan anlægges to fortolkninger af udtrykket "knyttet til". Dette kan for det første fortolkes saaledes, at der er tale om tjenesteydelser, der er knyttet til den person, som udfører hovedydelsen (f.eks. alle ydelser, der udføres af en kunstner, og som er knyttet til hans kunstneriske hovedvirksomhed); den anden fortolkning er, at der er tale om tjenesteydelser, der er knyttet til indholdet af hovedydelsen (f.eks. enhver ydelse, der er knyttet til den kunstneriske hovedvirksomhed, uanset hvilken person der udfører den).

17 Den tyske regering anser den første fortolkning for den rette. Den har til støtte herfor henvist til formålet med artikel 9, stk. 2, litra c), som er af forenklingshensyn at fastsætte ét sted for beskattningen af enhver aktivitet, der er knyttet til bl.a. kunstneres og sportsfolks hovedydelse under et arrangement. Denne ordning gør det ogsaa muligt at løse problemet med skatteflugt, der foretages af leverandører af ganske særligt mobile tjenesteydelser, saasom af kunstnere, som let kan flytte deres hjemsted eller det sted, hvorfra de udøver deres virksomhed, til lande, som er skattely.

18 Den anden fortolkning ville derimod ifølge den tyske regering øge risikoen for skatteflugt og misbrug fra de leverandører af tjenesteydelser, hvis virksomhed ikke er af mobil karakter, og som har deres hjemsted eller faste forretningssted i en medlemsstat, men som præsterer deres ydelser i en anden medlemsstat. Det vil nemlig være vanskeligt at kontrollere saadanne ydelser, som er udført i de forskellige medlemsstater. I hovedsagen er der f.eks. intet, som beviser, at Dudda faktisk har betalt omsætningsafgift i de medlemsstater, hvori de pågældende arrangementer har fundet sted. Det er derfor enklere, saafremt omsætningsafgiften opkræves i den medlemsstat, hvori en saadan leverandør af tjenesteydelser er etableret.

19 Den tyske regering har endelig anført, at denne fortolkning ogsaa støttes af ordlyden af artikel 9, stk. 2, litra c), første led, som indeholder udtrykket "i givet fald". Dette udtryk ville være overflødig, saafremt den anden fortolkning var den rette, idet enhver ydelse, som er præsteret af en tredjemand, og som har en vis sammenhæng med hovedydelsen, bl.a. ved virksomhed inden for kunst eller underholdning, da ville være omfattet af den pågældende bestemmelse som en hertil knyttet ydelse.

20 Det bemærkes hertil, at for saa vidt angaar forholdet mellem stk. 1 og stk. 2 i artikel 9 i sjette direktiv, har Domstolen allerede fastslået, at artikel 9, stk. 2, opregner en række særlige tilknytningsmomenter, mens artikel 9, stk. 1, indeholder hovedreglen på området. Formålet med disse bestemmelser, som det fremgår af artikel 9, stk. 3, er, om end kun for en række specifikke situationer, dels at undgå kompetencekonflikter, der kan medføre dobbelt afgiftspaaligning, dels at sikre, at alle afgiftspligtige transaktioner beskattes (dom af 4.7.1985, sag 168/84, Berkholz, Sml. s. 2251, præmis 14).

21 Heraf følger, at man ikke ved fortolkningen af artikel 9 kan tillægge artiklens stk. 1 større vægt end artiklens stk. 2. Det, der i hvert enkelt tilfælde maa afgøres, er, om der foreligger et af de tilfælde, der er angivet i artikel 9, stk. 2; hvis ikke, finder artiklens stk. 1 anvendelse.

22 Det er derfor nødvendigt at bestemme anvendelsesområdet for artikel 9, stk. 2, i lyset af formaalet med bestemmelsen, som fremgaar af direktivets syvende betragtning, der lyder saaledes:

"Fastsættelsen af stedet for afgiftspligtige transaktioner har medført kompetencekonflikter mellem medlemsstaterne, navnlig med hensyn til levering af et gode med montering og levering af tjenesteydelser; selv om stedet for levering af en tjenesteydelse principielt boer fastsættes som det sted, hvor den, der yder tjenesten, har etableret hjemstedet for sin erhvervsmaessige virksomhed, boer dette sted dog fastsættes som aftagerens land, navnlig for visse tjenesteydelser, der leveres mellem afgiftspligtige personer, hvis omkostninger indgaar i godernes pris".

23 Formaalet med artikel 9, stk. 2, i sjette direktiv er altsaa som helhed at indføre en særordning for tjenesteydelser, der leveres mellem afgiftspligtige personer, og hvis omkostninger indgaar i godernes pris.

24 Et lignende formaal ligger ogsaa til grund for artikel 9, stk. 2, litra c), første led, i sjette direktiv, hvori det fastsættes, at leveringsstedet for tjenesteydelser i forbindelse med virksomhed inden for kunst eller underholdning, samt tjenesteydelser knyttet til disse former for virksomhed, er det sted, hvor disse tjenesteydelser faktisk udfoeres. Lovgiver har nemlig villet, at for saa vidt som leverandoeren leverer sine tjenesteydelser i den stat, hvor saadanne ydelser faktisk udfoeres, og arrangøren af arrangementet i samme stat opkraever omsætningsafgift, som rammer den endelige forbruger, skal den omsætningsafgift, hvis beskatningsgrundlag omfatter alle disse ydelser, hvis omkostninger indgaar i prisen for den samlede ydelse, der betales af den endelige forbruger, erlaegges til denne stat, og ikke til den stat, hvori leverandoeren af tjenesteydelsen har etableret hjemstedet for sin oekonomiske aktivitet.

25 Med hensyn til kriterierne for, om en bestemt ydelse skal anses for at henhoere under artikel 9, stk. 2, litra c), første led, maa det fastslaas, at der ikke kraeves noget bestemt kunstnerisk niveau, og at ikke alene ydelser, som bestaar i virksomhed inden for bl.a. kunst og underholdning, men ogsaa ydelser, som blot bestaar i lignende aktiviteter, omfattes af bestemmelsen.

26 Naar den kunstneriske eller underholdende karakter af hovedvirksomheden ikke bestrides, som det er tilfaeldet for det forhold, der omhandles i det første spoergsmaal, maa det undersøges, om en ydelse som den i hovedsagen omtvistede udgoer en hertil knyttet tjenesteydelse, som omhandlet i artikel 9, stk. 2, litra c), første led, i sjette direktiv.

27 Det bemaerkes herved, at under hensyn til det i praemis 24 og 25 i naervaerende dom anfoerte maa begrebet tjenesteydelser, der er knyttet til en virksomhed bl.a. inden for kunst eller underholdning, omfatte alle de ydelser, der uden i sig selv at udgoere en saadan virksomhed er en nødvendig betingelse for gennemfoerelsen heraf.

28 Der er altsaa tale om ydelser, som objektivt er knyttet til hovedydelsen, uafhaengigt af hvem der udfoerer dem.

29 Denne fortolkning støttes af ordlyden af artikel 9, stk. 2, litra c), første led, i sjette direktiv, som omhandler tjenesteydelser, der er knyttet til bl.a. virksomhed inden for kunst eller underholdning, og som ikke indeholder nogen angivelse af, hvilke personer der udfoerer den pågældende virksomhed.

30 Udtrykket "i givet fald" ændrer i øvrigt ikke denne fortolkning, idet udtrykket alene angiver, at der ikke altid sammen med den kunstneriske eller underholdningsmæssige hovedvirksomhed foreligger tjenesteydelser, der er knyttet til den.

31 Det fremgår af det anførte, at naar en ydelse, som består i lydformidlingen ved et kunstnerisk eller underholdende arrangement, er en nødvendig betingelse for gennemførelsen af arrangementet, må den anses for en "hertil knyttet" ydelse i dette begrebs forstand i artikel 9, stk. 2, litra c), første led, i sjette direktiv.

32 Risikoen for skatteflugt eller misbrug fra de personers side, som udfoerer sådanne ydelser, og som har etableret hjemstedet for deres økonomiske virksomhed i én medlemsstat, men leverer tjenesteydelserne i en anden medlemsstat, kan ikke føre til en anden fortolkning. Som Kommissionen i øvrigt anførte under retsmødet, og som generaladvokaten har understreget i punkt 24 og 25 i sit forslag til afgørelse, giver artikel 21 og artikel 22, stk. 7, i sjette direktiv medlemsstaternes afgiftsmyndigheder mulighed for at træffe de nødvendige foranstaltninger for at hindre en sådan risiko.

33 Det første spørgsmål må derfor besvares med, at artikel 9, stk. 2, litra c), første led, i sjette direktiv skal fortolkes således, at en erhvervsdrivendes virksomhed, hvorved denne varetager lydformidlingen ved kunstneriske eller underholdende arrangementer og herved tilpasser valget og betjeningen af det anvendte apparatur til de akustiske forhold og de tilstræbte lydeffekter samt leverer det pågældende apparatur og stiller det herfor nødvendige betjeningspersonale til rådighed, omfattes af bestemmelsen, såfremt den erhvervsdrivendes ydelse udgør en nødvendig betingelse for gennemførelsen af den kunstneriske eller underholdningsmæssige hovedydelse.

Andet spørgsmål

34 Det fremgår af forelæggelseskendelsen, at Dudda for den nationale ret gjorde gældende, at de ydelser, han havde udført i forbindelse med de såkaldte "Klangwolke"-programmer, hvorunder de akustiske ydelser skulle synkroniseres med visse optiske effekter, i sig selv udgjorde underholdningsmæssige ydelser.

35 Den nationale rets andet præjudicielle spørgsmål er således stillet på denne baggrund.

36 Det bemærkes hertil, at spørgsmålet om, hvorvidt synkronisering af lydeffekter, som skabes af en erhvervsdrivende, med visse optiske effekter, der frembringes af andre erhvervsdrivende, i sig selv er en underholdningsydelse og ikke en virksomhed, som er knyttet til en virksomhed inden for underholdning, må afgøres af den nationale ret. Spørgsmålet er imidlertid uden betydning, idet alle disse ydelser henhoerer under den samme bestemmelse, nemlig artikel 9, stk. 2, litra c), første led, i sjette direktiv.

37 Det andet spørgsmål må derfor besvares således, at den omstændighed, at den erhvervsdrivende derudover har påtaget sig at synkronisere de lydeffekter, som han selv skal skabe, med visse optiske effekter, som frembringes af andre erhvervsdrivende, ikke kan ændre besvarelsen af det første spørgsmål.

Afgørelse om sagsomkostninger

Sagens omkostninger

38 De udgifter, der er afholdt af den tyske og italienske regering og af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke erstattes. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

Afgørelse

Paa grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (Sjette Afdeling)

vedrørende de spoergsmaal, der er forelagt af Finanzgericht Koeln ved kendelse af 17. oktober 1994, for ret:

1) Artikel 9, stk. 2, litra c), foerste led, i Raadets direktiv 77/388/EOEF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsaetningsafgifter ° Det faelles mervaerdiavgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag skal fortolkes saaledes, at en erhvervsdrivendes virksomhed, hvorved denne varetager lydformidlingen ved kunstneriske eller underholdende arrangementer og herved tilpasser valget og betjeningen af det anvendte apparatur til de akustiske forhold og de tilstraebte lydeffekter samt leverer det paagaeldende apparatur og stiller det herfor noedvendige betjeningspersonale til raadighed, omfattes af bestemmelsen, saafremt den erhvervsdrivendes ydelse udgoer en noedvendig betingelse for gennemfoerelsen af den kunstneriske eller underholdningsmaessige hovedydelse.

2) Den omstaendighed, at den erhvervsdrivende derudover har paataget sig at synkronisere de lydeffekter, som han selv skal skabe, med visse optiske effekter, som frembringes af andre erhvervsdrivende, kan ikke aendre besvarelsen af det foerste spoergsmaal.